

Het verhaal van Ibraahiem's offer

Velen van ons, kennen het verhaal van Ibraahiem. Het is er een, vol zware beproevingen, geduld en gehoorzaamheid. Echter, Begrijpen wij werkelijk het verhaal van Ibraahiem ﷺ, zoals dit zou moeten? Realiseren wij ons eigenlijk wel, wat Ibraahiem heeft moeten doorstaan?

Ibraahiem ﷺ leidde van jongs af aan, een leven vol beproevingen - zijn roep naar het monotheïsme werd door zijn vader verworpen, op jonge leeftijd verliet hij zijn ouderlijke huis en hij werd zelfs door zijn volk in het vuur gegooid - en uiteindelijk na al deze beproevingen, waaronder het geen krijgen van kinderen, werden hem de blijde tijdingen verkondigd van het krijgen van een zoon, Ismaa'iel ﷺ. Als Ismaa'iel ﷺ opgegroeid is, krijgt Ibraahiem ﷺ een droom: Allah, de Heer en Schepper der hemelen en aarden, gebiedt hem zijn enige zoon te offeren.

Soebh'anallaah! (Glorieus is Allah) Na een leven lang beproevingen en leed, kijkt hij eindelijk een zoon en dan wordt gevraagd deze te offeren, om zijn geloof in Allah te bewijzen! Wat zouden u en ik doen? Geloven wij zo oprecht in Allah, door oprecht gehoor te geven aan dit gebod, of zouden wij proberen deze droom zo snel mogelijk te vergeten? Wat deed Ibraahiem ﷺ, de aartsvader van de profeten, nou eigenlijk? Negeerde hij zijn droom, om zo zijn zoon te behouden, waar hij jarenlang voor gebeden en gesmeekt heeft, of toonde hij juist gehoorzaamheid en eerbied aan Allah, de Verhevene?

Ibraahiem ﷺ zei tegen Ismaa'iel ﷺ: **“O mijn zoon! Ik zie in een droom dat ik jou offer. Zie nu wat jouw mening is.”** (Soerat as-Ṣaffaat (37), aayah 102)

Wat een woorden om van je vader te horen! Ismaa'iel ﷺ kon stil blijven of Ibraahiem ﷺ vragen ervan af te zien. Maar Ismaa'iel ﷺ had ook een sterke Imaan. Hij gaf zich direct over aan Allah, zeggend: **“O mijn vader! Doe zoals je bent bevolen. Je zult mij vinden, als Allah wil, geduldig.”** (Soerat as-Ṣaffaat (37), aayah 102) Soebh'anallaah!

Ismaa'iel ﷺ gaf zich vrijwillig over als offer en liet zien hoe gehoorzaam en goed deze zoon was aan zijn Rabb (Heer) en aan zijn vader.

“Aldus toen zij beiden hun wil hadden onderworpen en hij hem had neergelegd op zijn voorhoofd.” (Soerat as-Ṣaffaat (37), aayah 103)

Ibn 'Abbaas heeft overgeleverd, dat Ibraahiem zijn zoon op zijn voorhoofd had neergelegd zodat hij zijn gezicht niet kon zien wanneer hij hem zou doden.

As-Soeddi zei: “Toen Ibraahiem ﷺ het mes op Ismaa'iel's keel zette sneed het niet. Er werd gezegd dat een koperen cirkel zijn keel omsloot zodat het mes niet kon snijden.”

Ibn Kathier zei: “Op dat moment riep Allah ﷻ Ibraahiem en zei: **“O Ibraahiem! Je hebt de droom al vervuld!”** (Soerat as-Ṣaffaat (37), aayah 104-105)

Dit betekent, dat het doel van de droom al was vervuld - namelijk de onderwerping aan de Wil van Allah en gehoorzaamheid aan Hem alleen.

“En we kochten hem vrij met een hoogst offer!” (Soerat as-Ṣaffaat (37), aayah 107)

Dit offer kwam in plaats van zijn zoon. Een witte ram met volmaakte ogen en horens, die Ibraahiem ﷺ gebonden vond aan een doornige plant op de Berg At-Thabeer, in Mekka (deze ram had 40 jaar in al-Djennah geleefd).

Ibraahiem ﷺ won op deze manier alles en behield Ismaa'iel!! Verheven en Geprezen is Allah, die niet wilde dat Ismaa'iel ﷺ geofferd zou worden en Die dergelijke offers niet nodig heeft. De mens heeft Allah nodig, maar Allah ﷻ heeft niets en niemand nodig. Hij is Onafhankelijk, Zichzelf genoeg.

Maar, Soebh'anallaah, hoe kon Ibraahiem ﷺ zijn geliefde zoon, de vrucht van zijn leven, de vreugde van zijn hart, offeren? Natuurlijk, de profeten zijn de beste mensen en krijgen daarom ook de zwaarste beproevingen.

Zij droegen deze dan ook met geduld en vroomheid. Maar toch, dit voorval zal zeker ook iets voor Ibraahiem ﷺ wat hebben betekend!

De profeet Ibraahiem ﷺ verkoos, de liefde voor Allah boven de liefde voor zichzelf, profeetschap boven vaderschap, bewustzijn boven instinct, verantwoordelijkheid boven vreugde, Tawh'eed boven Shirk.

Vertel mij nu, O beste broeders en zusters, kunnen wij realiseren wat voor een offer Ibraahiem moest brengen? Zouden wij ook Allah verkiezen boven onszelf, onderwerping boven ongehoorzaamheid?

Dit prachtige verhaal over Allah's boodschapper, Ibraahiem ﷺ, leert ons dat hij na alle beproevingen die hij had doorstaan, standvastig bleef hij vasthouden aan Tawh'eed (monotheïsme).

Deze gebeurtenis gaat niet over de foltering en de pijniging van de mensheid, maar over de perfectie van de menselijkheid en de vrijheid van de gevangenis van instinct en zelfzucht en over de verheffing van de nafs (eigen-ik).

Deze gebeurtenis leert ons zoveel als we maar willen zien. Het leert ons over Ibraahiem, dat het menselijke leven, dat van Ismaa'iel en Ibraahiem, zijn betekenis en waarde van Allah krijgt en niet van de natuur. Het betekent dat de goede dingen in het leven hun waarde verkrijgen niet om het feit dat ze bestaan maar door Allah.

Het betekent dat de goede dingen in het leven, hier gestalte gekregen door Ismaa'iel ﷺ, hun waarde niet verkrijgen doordat zij bestaan, kunnen vorderen, plezier opleveren en er genoegdoening van krijgen; de waarde komt echter van Allah, de Bron van Schepping zelf.

Ibraahiem ﷺ gaf Ismaa'iel ﷺ terug aan de Heer der Werelden en kreeg hem weer terug op de juiste grondslag.

Mensen verschillen in het onderwerpen, of aan Allah, of aan familie, volk, ras, of staat. Een wereldlijke nafs wijdt zijn plicht en onderwerping aan de wereld, volk, familie terwijl een nafs die zich bewust is van zijn religie, Islaam, zich wijdt aan Allah in onderwerping. Voor iemand die vastzit aan een wereldse nafs is het misschien zo dat Ibraahiem zijn zoon wilde vermoorden, maar iemand met zijn nafs onderworpen aan de Islaam, zich bewust van Allah, weet dat Ibraahiem ﷺ zijn zoon wilde offeren. Ibraahiem ﷺ leerde ons dat we absolute onderwerping en gehoorzaamheid verschuldigd zijn aan Allah ﷻ alleen en het is onze relatie tot Allah die onze relaties met familie, volk enz. moet bepalen en overtreffen.

Er is zoveel te leren, te begrijpen en te ontdekken in dit stukje geschiedenis. Dit zijn slechts enkele mogelijke benaderingen. Mogelijk, want begrijpen we echt? Ibraahiem liet ons zien kritisch te zijn over de vraag of we echt oprechte, ware Imaan hebben bereikt en of wij de zaken werkelijk begrijpen.

Hoe ver weg zijn we nog verwijderd van die sterke Imaan? Hoe ver zijn we nog verwijderd van de onderwerping aan Allah?

Ibraahiem ﷺ moest zijn zoon offeren. Zo hoog is onze eigen opdracht niet! Op een dergelijk hoog niveau hoeven we niet te kiezen.

Maar...wij hebben zeker zaken die we achter ons moeten dienen te laten. Los moeten kunnen laten, als offer voor onze dien (religie). Is het onze status? Onze positie? Ons geld? Ons huis? Onze roem? Kleding, schoonheid, kracht, carrière enz.?

Hoe weten we wat ons toch nog tegenhoudt? Wat verzwakt je van de weg van Islaam? Wat stopt je in je voortgang? Wat brengt twijfel in je verantwoordelijkheid? Wat leidt tot compromissen en excuses?

Het is dát wat je oren doof laat zijn voor de Waarheid. Dat wat je weg laat blijven van je verplichtingen.

Weet, dat als wij offers brengen (niet in letterlijke zin), maar het opgeven wat ons weghoudt van de Islaam, dan zullen we niet verliezen. Nu niet en in het Hiernamaals niet. We offeren hetgeen ons tegenhoudt in totale onderwerping aan Allah en het verrichten van de goede daden. Want ook dat is wat het verhaal van Ibraahiem ons verteld. Hij rustte niet, ging door onder alle omstandigheden met da'wah (uitnodigen naar de weg van Allah) en goede daden. Want hoe is het mogelijk dat iemands hart weet dat hij Allah zal ontmoeten, dat Allah alles ziet, alles hoort, alles weet, open en verborgen, en dat hij voor Allah zal komen te staan?

“Toen hij tot zijn vader en zijn volk zei,” Wensen jullie als een verzinsel goden naast Allah. Wat stellen jullie je voor van de Rabb el ‘Alamien?” (Soerat as-Saffaat (37), aayah 85,86,87)

Wat verwachten wij van Allah als wij onszelf niet totaal aan Hem onderwerpen? Verwachten wij, dat wij desondanks het paradijs zullen betreden? Zonder er werkelijk moeite voor te doen? Als we dit verder overpeinzen realiseren wij ons al snel, dat goede verwachtingen van Allah ﷻ gelijk staan aan goede daden, want een ieder van ons wordt aangezet om goede daden te verrichten in goede hoop, dat Allah ons zal belonen voor onze pogingen tot gehoorzaamheid, en ons zal vergeven voor onze voorgaande zonden. Dit, beste broeders en zusters, begint bij het onderzoeken van de eigen nafs, het bestrijden van onze zwakheden en het brengen van offers om dichterbij Allah te komen. Wanneer wij dit realiseren voor onszelf als individuen, dan pas kunnen wij, als Oemmah, sterker worden, om vervolgens de ware messen te verwijderen van de kelen van de onderdrukte moslims overal ter wereld.

Gedenk dus O dienaren van Allah, onze ‘Eed: een ‘Eed van blijheid, broederschap maar ook een Eid van offer (ad-h'a).

Het verhaal van Ibraahiem's offer

WAT ZIJN ONZE DOELEN?

- Het weergeven van de Qor-aan en Soennah volgens het begrip van de metgezellen in de Nederlandse taal.
- Het verduidelijken van actualiteiten volgens een islamitisch begrip.
- Het drukken van boeken en folders.
- Het organiseren van lezingen en lessen...etc

.....
Tel: 06-20505787 → Website: www.al-islam.com
E-mail: info@al-islam.com

.....
Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door uitgeverij
Momtazah: Postbus 216; 5700 AE; Helmond
E-mail: momtazah@al-islam.com